

Hell is Real, I went there!

By Jennifer Perez.

Swedish Translation.

Helvetet är en Verklighet, jag har varit där!

Av Jennifer Perez

Texten är från hennes audio inspelning.

Vittnesbörd av en 15 år gammal flicka som växte upp i ett kristet hem. Senare blev hon avfälling, tog en överdos av droger, dog och hamnade i helvetet. Till sin fördel fick hon en andra chans med uppgift att gå och varna förlorade, avfällingar och ljumma kristna med ett viktigt budskap.

* * * * *

God välsigne er bröder och systrar, jag vill att ni slår upp er bibel till Joel 2: 28.

”Och det skall ske därefter att jag skall utgjuta min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar skall profetera, era gamla män skall ha drömmar, era unga män skall ha syner.”

Jag heter Jennifer Perez och jag är 15 år gammal. Det är svårt för en tonåring som jag att komma till er och erkänna mina misstag. Men med den Helige Andes hjälp, Han kommer att hjälpa mig och ge mig den styrka jag behöver. Först vill jag säga att detta är för att ära och förhålliga min Herre Jesus Kristus. Jag vill inte prata doktriner eller komma med någon ny lära. Jag vill bara berätta det jag såg, det jag hörde och det jag upplevde.

Jag vill berätta något om min familj. Mina föräldrar är kristna, och de undervisade mig om Herrens vägar också med goda exempel. Jag blev kristen för 3 år sedan när jag tog emot Herren på ett möte med Nicky Cruze. Jag vandrade med Herren i 2 år. Men när jag började i gymnasiet blev jag upprorisk och lämnade vandringsen med Herren. Jag var upprorisk mot mina föräldrar och jag började använda narkotika. Mina vänner lärde mig sådant.

Jag tänkte att som Kristen skulle jag föra mina vänner till Kristus. Men i stället drog de mig tillbaka till världen. Jag var upprorisk mot mina föräldrar och de tänkte att det var något som tonåringar går igenom. Men i själva verket så var det drogerna som påverkade mig. Onda andar kom in i mig när jag var upprorisk mot dem. De [föräldrarna] var stränga med mig, de tillät mig inte att gå någonstans, inte ens att sova över hos någon vän. Jag var alltid tvungen att göra allt i hemlighet bakom deras rygg. Jag skolkade i skolan. Jag gick sällan till skolan bara för att tillgodose min vana. Jag hade blivit beroende, men Herren förde mig ut ur allt detta. Som jag sade, jag var en Kristen.

Mitt vittnesbörd börjar den 2:a maj 1997. Jag hade en vän, vi var bara vänner inget annat, och han visste det. Jag trodde att jag lärt känna honom, men i verklighet så visste jag inte vem han var. Den kvällen ringde han mig och frågade om jag ville gå ut. Mina föräldrar var inte

hemma. De var på ett bönemöte som de besökte varje fredag. Jag hade sagt dem att jag ville stanna hemma eftersom jag kände mig sjuk. Jag var också arg på dem för jag hade planerat att gå ut den kvällen med en annan vän, men mina föräldrar tillät mig inte. När de for till bönemötet, ringde min vän mig. Han sade, *"Varför går inte du ut, alla andra gör det?"* Jag tänkte för mig själv, *"Jag vill inte vara olydig mot mina föräldrar, men jag kan ju smyga mig ut, det skulle mina föräldrar aldrig veta"*, så det var vad jag gjorde.

Den kvällen när mina föräldrar kommit hem och hade somnat. Då var jag redan i färd med att smyga mig ut så jag ringde min vän och bad honom vänta vid ett gathörn där jag bodde. Jag talade om för honom att inte komma förbi vårt hus, det kunde väcka föräldrarna och sabotera allt.

Jag placerade kuddar under lakanet och klättrade ut genom fönstret. Jag bor i ett tvåvånings hus och alla fönstren i huset var spärrade med skruvar. Men eftersom mina föräldrar litade på mig, så hade mina fönster inga skruvar [spärr för att öppna]. Så jag utnyttjade föräldrarnas förtroende för mig. Eftersom jag bor på andra våningen, hoppade jag ner från taket [etage] och ner på marken. Herren hade allt planerat, för jag kunde ha brutit mina ben, och det hade stoppat allt det Herren hade planerat för mig. [Herren bevarade henne på grund av hennes föräldrars böner].

Jag gick nerför gatan och fann min vän som redan väntade på mig. Men när jag steg in i bilen fanns det tre grabbar och en tjej där. Jag tänkte för mig själv, *"Jag ställer inte upp på något, jag vill bli hög, knarka och dricka"*. Men när det var tre grabbar och bara en till tjej, var jag rädd att de skulle utnyttja mig. Jag steg in i bilen och vi körde iväg. Tidigare när jag talade med min vän på telefon, sade han att vi bara skulle köra omkring i staden. Jag sade, *"Ok, det låter bra"*, därför for jag. Jag hade aldrig tänkt mig att han skulle ta mig till ett motell. Men det var dit de tog mig.

När vi anlände dit, lämnade de mig i ett rum där man lämnade in tvätt som tillhörde motellet. De sade att vi skulle vänta där, de skulle hämta en annan vän. Jag sade ok, men jag gissar att de gick för att hyra ett rum. När de kom tillbaka förde de oss till rummet. De sade, *"Var inte orolig, lita på oss! Vi skall inte göra något, vi skall bara vänta på vår vän tills han kommer, och sedan far vi tillsammans"*. Så jag litade på mina vänner, jag tänkte att de kommer inte att skada mig, men i verklighet visste jag inte vilka mina vänner var.

Först samtalade vi bara, så jag sade, *"Medan vi väntar, vi kan väl ha något att dricka?"* Så min vän och jag lämnade rummet, vi gick till en liten restaurang som fanns framför motellet. Vi köpte tre Sprites och gick tillbaka till rummet. De hällde upp det i glas. De hade inte väskor eller något annat som såg misstänkt ut, som kunde få mig tro att de tänkte blanda något i drycken, eller att göra något med mig. Allt såg oskyldigt ut.

Jag gick till damrummet, fixade håret och gjorde andra kvinno bestyr, när jag återvände var mitt glas redan serverad. Jag stoppade en bit tuggummi i munnen, jordgubb, och drack det jag trodde var Sprite. Efter det vet jag inte vad som hände.

När jag åter kunde se, såg jag min ande komma ut ur kroppen. Jag befann mig redan på sjukhuset, jag såg doktorer och sjuksköterskor runt omkring mig. När jag befann mig utanför min kropp, såg jag min kropp ligga på sängen. Du vet hur du själv ser ut i spegeln, du ser en spegelbild. Men jag såg inte en spegelbild av mig själv, jag såg min kropp ligga på sängen.

När jag vände mig om såg jag två män klädda i rött, *"följ med oss"* de tog tag i mig, en i var arm.

De förde mig till en plats, när jag såg mig omkring såg jag att det var himlen! Det första jag såg var en mycket hög vägg. Den var vit och var så lång att jag inte kunde se något slut på den. Mitt på väggen fanns en dörr, en hög dörr, men den var stängd.

I Gamla Testamentet talar Mose om tabernaklet och dess utseende. Jag kommer ihåg det, jag tyckte att väggen liknade det. Vid sidan om dörren fanns en stor stol, och det fanns en mindre stol till höger om den. Det såg ut att de var gjorda i guld. Till höger om mig fanns en stor svart dörr, den var helsvart, men jag förstod att det var en dörr på grund av handtaget. Det var en hemsk dörr. Till vänster om mig fanns paradiset, där fanns träd, kristallklara vattenfall, gräs. Det var en så fridfull plats, men jag såg ingen där.

Jag såg upp och såg Fadern framför mig. Jag kunde inte se Hans ansikte på grund av Hans härlighet, det var så mäktigt, så ljust, det strålade och lyste upp hela himlen. Hans Härlighet lyste upp allt. Det fanns ingen sol, ingen måne, inga stjärnor, Han var ljuset. Jag såg Hans kropp, Hans kropp var tillsammans med Sonen, de var ett in i varandra, de var tillsammans, man kunde urskilja dem som två, men de var ett inuti varandra, de var tillsammans.

Intill vid sidan om dem fanns två änglar, Gabriel och Mikael. Orsaken att jag visste deras namn, var på grund av att deras namn var skrivna i Guld på deras pannor.

När jag stod inför Fadern, kände jag mig smutsig! Jag föll på mina knän och grät. Jag skämdes över mig själv. Även om jag kunde se deras ansikten ville jag inte det, jag skämdes så över mig själv. När jag var där inför Herren visade Han mig en film över mitt liv, från första början och till nu. Han sade att den mest viktiga del var det jag gjort efter jag blev frälst. Jag talade om för mina vänner att jag var kristen, men i verklighet visade jag aldrig dess frukt. Han talade om för mig att min destination var helvetet.

Ängeln Gabriel kom och tog mig vid armen. Han tog mig till den hemska svarta dörren som jag inte ens ville titta på. Jag försökte stanna upp, men jag var en andlig varelse så vi gick genom dörren. När jag befann mig på andra sidan dörren, var det mörkt överallt. Jag kunde inte ens se mig själv. Sedan började vi falla mycket snabbt, som i en berg-och-dal bana. Allteftersom jag föll blev det hetare och hetare. Jag slöt ögonen för jag ville inte se var vi var.

När vi stannade öppnade jag ögonen, då stod jag på en stor väg. Jag visste inte vart den ledde. Men det första jag upplevde var törst. Jag var verkligen törstig! Jag talade om för ängeln *"Jag är törstig, jag är törstig"* Men det var som om han inte hörde mig. Jag började gråta, när tårarna rann utmed mina kinder, bara dunstade de bort. Det luktade svavel, som brända bildäck. Jag försökte täcka över min näsa, men det blev bara värre. Alla mina fem sinnen var mycket känsliga. När jag försökte skydda mig mot lukten, kände jag svavellukten ännu mera. Även alla små hårstrån på mina armar försvann. Jag kände en värme som var mycket het.

När jag såg mig omkring, såg jag människor bli plågade av demoner. Där fanns en kvinna som plågades och torterades av en demon. Den här demonen slog av henne huvudet och med sin långa spjut stack han henne överallt. Han brydde sig inte. Han stack henne i ögonen, på hennes kropp, hennes fötter, hennes händer, han hade inget medlidande i plågandet. Sedan placerade han hennes huvud tillbaka på plats och stack henne om och om igen. Hon ropade och skrek i smärtor och vända.

Sedan såg jag en annan demon, den här demonen plågade en ung man som var mellan 21-23 år gammal. Den här mannen hade en kedja om halsen och han stod i en eldgrop. Den här demonen stack honom överallt med ett långt spjut, i hans ögon, ja överallt. Sedan tog demonen tag i hans hår och med kedjorna drog han mannen till eldgropen, och åter upp därifrån för att sticka honom om och om igen. Detta pågick hela tiden, varje gång han hamnade i eldgropen hörde jag inte hans skrik, men när han drogs upp därifrån skrek han i smärter och vånada. Jag försökte täcka över mina öron för ljudet var så hemskt, men jag hörde ändå. Min hörsel var mera känsligt.

Jag såg en annan demon, den här demonen var hemsk, de två andra var också hemska, men den här var den hemska av dem. Hans utseende kan jämföras med olika djur, som jag inte kan beskriva med ord. Han gick omkring och skrämde människor och de blev verkligen rädda.

Sedan såg jag en annan demon, men denna var en vacker demon, han såg ut som en Guds ängel, men han var inte det. Skillnaden mellan Guds änglar och demoner är att de hade inte sitt namn skrivna i sina pannor i guld, men det har Guds änglar.

Därefter vände jag blicken mot Gabriel, han tittade uppåt. Jag tänkte att han kanske inte ville se dom andra bli plågade. Jag undrade, ”varför är han fortfarande här? Är inte jag här och väntar på min tur att bli plågad?” Jag var törstig också. Jag ropade till ängeln, ”Jag är törstig, jag är törstig!”, jag tror han hörde mig för han såg ner på mig, men han sade, ”Herren skall ge dig en till chans.”

På en gång när han sade det försvann all törst, all vånada och all smärta. Jag upplevde frid. Sedan tog han mig vid handen och vi skulle till att fara uppåt då jag plötsligt hörde någon ropa mitt namn, ”Jennifer, Hjälp mig, Hjälp mig!” Jag tittade ner. Jag ville se vem det var, men när jag gjorde det blockerades hennes ansikte av eldflammar. Det lät som en flickas röst. Jag såg bara hennes händer som sträckte sig mot mig, hon ville att jag skulle hjälpa henne. Jag ville så gärna, jag hade en sådan längtan att hjälpa henne. När jag försökte kunde jag inte, mina händer gick rakt igenom hennes. Jag ville så gärna hjälpa henne, men ni förstår, hon hade inget hopp. Jag kunde inte hjälpa henne.

Sedan såg jag mig omkring och upptäckte vänner, människor jag kände samt andra. De såg bekanta ut men jag visste inte vem alla var. Jag kände inte till deras liv, men när jag såg vänner där från min egen skola det sårade mig! Jag tänkte för mig själv, ”kanske hade mitt dåliga vittnesbörd som jag gett dem när jag sade att jag var en Kristen men vänt tillbaka, påverkat dem att inte vilja veta av Gud, och att de vänt bort ifrån Honom. Kanske var det jag som var orsaken till att de var här”. Det var vad jag tänkte. Jag lade märke till att i Helvetet fanns ingen tid, inget förflutet, nutid eller framtid, allt var det samma, deras destination är att vara där. Men som jag nämnde i början, vill jag inte göra en doktrin, men det är vad jag såg där. Människorna jag såg i helvetet finns fortfarande kvar där i dag.

Ängeln förde mig tillbaka inför Gud. När jag var inför Honom var jag på mina knän, och jag grät och grät. Fortfarande ville jag inte se Honom i ansiktet för jag skämdes över mig själv. Men, Herren sade med en sådan mjukhet i sin röst, ”*Jag älskar dig*”. Precis som han älskar dig som lyssnar på mig [original text är inspelat i ljudform]. Men Han sade det direkt till mig. Han sade att Han förlät mig för allt det jag hade gjort när jag sårat Honom. Han förlät mig.

Gud såg på mig och visade mig många saker. Han visade världen, jorden. Runt omkring jorden såg jag något mjukt, något som liknade ett ozonskikt, det fanns runt om hela världen [jorden], det verkade mycket mjukt och jag ville gärna vidröra det. När jag vidrörde det, förstod jag att det var den Helige Ande, för det döpte mig och jag började tala i nya tungor [tungotal].

Just då, såg jag hur många onda andar for ut ur mig, när jag hade varit hög på droger åstadkom det att jag blev förvirrad i mitt sinne och öppnade dörren, dessa onda andar kom då in i mig. De torterade mig. Det sätt jag uppförde mig på var inte jag själv, utan det var onda andar i mig. I Guds ord står det att när ett hus har blivit rent, då försöker onda andar att komma tillbaka och för med sig 7 andra onda andar. Mitt hus var rent när jag blev frälst. Jag såg dessa andar när jag döptes [i den Helige Ande], de var 7, och hade med sig 7 andra, och de hade med sig 7 till, jag kunde inte räkna dem alla. Men Herren renade mig från alla onda andar.

Han visade mig framtiden. Han visade mig Jorden och det som kommer att hända, olika kommande händelser. Den vision jag fick se var från nu och till uppryckandet. Han visade inte uppryckandet för mig, men Han visade sådant som kommer att hända innan dess. Varje dag kommer vi närmare och närmare, och jag vill tala om för er att uppryckandet är nära! Ni behöver värdera er själva, ert liv, och ställa den här frågan, *"är jag redo att möta Herren?"* Herren visade mig detta, men Han sade inte att jag skulle berätta allt det Han visade mig, men vänta och se att slutet är nära. Jag vill inte fresta Gud, därför berättar jag inte allt som jag såg. Men jag talar om för er och varnar er att uppryckandet är nära [uppryckandet avser Kristi återkomst för att hämta sin brud, församlingen].

Jag läste i Joel 2: 28, det är en av de sista profetiorna. Många ungdomar har börjat predika Guds Ord. Djävulen försöker att få fram en armé av ungdomar, men Herren är starkare. Om du verkligen tar emot Herren och vill tjäna Honom, då kommer Han att ge dig styrka till att övervinna djävulen, så du kan predika Ordet över hela världen, precis som den befallning Han gett i bibeln.

Han talade om för mig att jag hade en uppgift, och uppgiften är att berätta för ungdomar om min vision. Även om jag inte vill göra det, så är det en befallning Herren gett till mig, och jag kommer att fullfölja det.

När jag kom tillbaka in i min kropp, vaknade jag och upptäckte att jag var på sjukhuset. Jag tittade omkring och såg att det fanns nålar i mina armar, utrustning som övervakade mitt hjärta och det fanns slangar överallt. Snart kom mina föräldrar in i rummet och jag började gråta. De såg inte glada ut, men Herren sade åt mig att berätta allt, och det gjorde jag. Jag berättade allt.

När sköterskan kom in i rummet, berättade hon att dom varit mycket, mycket bekymrade över mig. Hon sade att jag farit och kommit tillbaka, åter farit och kommit tillbaka. Jag hade varit medvetslös och åter fått tillbaka medvetandet. Det hade hänt tre gånger. De berättade att en av gångerna ville jag inte komma tillbaka, och de var mycket bekymrade över mig. De berättade också att fradga hade kommit ur min mun, och att jag hade talat konstiga ord som de inte förstod.

Under natten när det hände hade min mor haft konstiga drömmar. Den lilla hunden som brukade sova hos mig gick in till föräldrarnas rum och tog tag i min mors arm och försökte

väcka henne. När hon vaknade gick hon in i mitt rum och såg bluff-kuddarna i min säng som jag hade ordnat. Hon trodde jag låg och sov så hon återvände till sitt rum. Men då såg hon poliser som lyste utanför fönstret. När hon tittade ut såg hon en polis som gick mot huset, så hon väckte min far. Polisen sade att de skulle kontakta polisstationen för att få veta om mig. Mina föräldrar fick veta att jag fanns på sjukhuset och hade tagits in för en överdos. Just då talade Herren till min far och sade att han inte skulle vara bekymrad, för allt var i HANS händer, så min far oroade sig inte. Jag tillbringade tre dagar på sjukhuset.

En vecka senare talade vi med detektiverna och de berättade om det som hänt den natten. De berättade att den andra flickan som jag var tillsammans med, inte heller hon hade tillåtelse att gå ut, och hennes far hade varit mycket bekymrad. Han for ut, körde omkring med sin bil men kunde inte hitta henne. Så han for till polisstationen och de sände ut information till alla polisbilarna om vilken bil som min flickvän hade kört. En polis som inte var i tjänst just då, fanns nu hos en bilhandlare i närheten. Han var där för att köpa en begagnad bil. Han såg bilen som flickan hade kört och ringde polisstationen.

När polisen anlände var flickans bil parkerad i närheten, men de visste inte var hon fanns. Vi befann oss på andra våningen i ett hörnrum. Polisen började leta rum för rum för att hitta ägaren till bilen. De letade inte efter flickan, utan letade bara efter bilens ägare.

När de knackade på och öppnade dörren till rummet, såg de mig ligga på golvet. Sedan for de ut. Mina så kallade vänner trodde att polisen farit för gott, men i verklighet gick de för att kalla på ambulans. Snart kom andra poliser upp för att se vad som pågick. När de öppnade dörren, just då skulle den vän som jag hade talat med, han som jag litade på, han skulle precis till att våldtaga mig. Men Herren använde den här polisen till att hindra det, så de gjorde inget med mig. Därför tackar jag Herren för Hans nåd mot mig.

Också mina föräldrars böner, nu talar jag också till er föräldrar. Sluta aldrig att be för era barn. Om de inte vandrar med Herren, fortsätt att be för dem, ge aldrig upp. Mina föräldrar gav aldrig upp, se var jag är i dag, nu predikar jag Guds Ord och berättar för unga människor att komma och tjäna Herren, för de behöver Honom.

Jag vill också ge ett budskap till alla unga, jag vill att ni skall tänka på er själva, se på ert liv. Tänk så här, varför skall jag bry mig om vad andra säger om mig. Jag själv brukade tänka om det andra människor säger om mig, men nu förstår jag att dom bryr sig inte alls om mig. De finns inte där när jag ställs inför Herren. Jag kommer ihåg när jag var inför Herren, mina vänner fanns inte där till min hjälp, min familj fanns inte där till att hjälpa mig, min pastor, församlingen fanns inte där för att hjälpa mig. Jag var där alldeles själv, jag fick försvara mig själv. Inför Honom kan man inte ljuga, för Han är helig. När jag var där, upplevde jag inte att jag hörde hemma där, för jag var i synd och i himlen är det heligt.

Jag talar om för dig i dag att om du inte har tagit emot Herren Jesus, ta emot Honom nu. Detta är det mest viktiga beslutet i hela ditt liv. Jag berättar inte allt detta för att skrämma dig till himlen, utan för att du skall kunna se nåden, den kärlek Han har för oss. Han Fadern, sände sin Son att dö för oss. Varje liten blods-droppe som utgöts förlåter alla våra synder. Om du vill ta emot Herren är det det viktigaste beslutet i ditt liv. Kom till Herren, bry dig inte om vad andra säger om dig.

Om du vill tjäna Herren, gör det av hela ditt hjärta, säg det inte bara med din mun, säg det med ditt hjärta och ditt sinne. Oroa dig inte för framtiden, tänk på nuet, du vet inte när du

kommer att dö. Jag är bara 15 år gammal och i mitt sinne kunde jag inte tänka mig att jag skulle dö vid 15, nej aldrig.

Du behöver tänka på detta. Mitt liv är inte mitt, ditt liv är inte ditt, vi har våra liv till låns, vårt liv tillhör Gud. Vi utnyttjar vårt liv och bryr oss inte om det, vi söker oss ut i världen och handlar på världens sätt. Världen har mycket att erbjuda, men kom ihåg, Gud har mycket mera att ge. Evt liv för all framtid.

Just nu om du vill ta emot Herren i ditt liv, vill jag att du böjer ditt huvud och sluter dina ögon.

”Herre Gud, jag kommer inför dig i Jesu Namn, O Herre Gud, just nu vill jag ta emot dig som min Frälsare, jag vill att du kommer in i mitt liv. Precis som min syster sagt i sitt vittnesbörd att Helvetet är verkligt, hon har varit där. Herre Gud, jag vill inte hamna dit, jag vill inte ens tänka mig att hamna dit. Herre Gud, jag ber dig att du förlåter mig alla synder som jag har gjort. Förlåt mig för allt det jag har gjort. Varje liten hemlig synd, min Herre Gud, jag avslöjar dem för dig, var snäll och förlåt mig för allt. Herre Gud, jag tror att du dog på ett kors och att du uppstod från de döda. Jag tror att du vill komma in i mitt hjärta, och att du vill regera och vara i mitt hjärta. Jag vill läsa Ditt Ord, och jag vill vara mera i Ordet. Min Herre Gud, jag vill gå i kyrkan för att jag vet att du finns där. Du har sagt att där två eller tre är församlade i mitt namn, då är du mitt ibland dem. Min Herre Gud, jag vill vara där Du är. Jag ber allt detta i Jesu Namn, Amen.”

Om du har bett denna bön, då vill jag välkomna dig in i Himlens Kungarike. Nu har du bröder och systrar över hela världen. Detta är det viktigaste beslut som du någonsin gör, så tag vara på den. Gå inte tillbaka till världen. Världen leder till död, men Gud leder till evigt liv. Varje stund bör du leva som om det vore din sista dag och din sista stund av ditt liv. Om detta vittnesbörd har vidrört ditt hjärta, ge det då vidare till en vän så att de också kan ta emot Gud i sina hjärtan. Låt inte denna stund bara rinna förbi, det kunde vara din sista stund i livet.

* * * * *

Text inom [klammer] är översättarens kommentar eller förtydligande.